

DNES V LISTECH:

- Založením klubu získala AČR další primát str. 3
- Mladí vědátři obhajovali své práce str. 4
- Cvičení BŘEZINA 2005 str. 5
- O stravování v Brně hovoříme s kvestorem UO str. 7
- Studentská redakce informuje str. 14

Kandidát na rektora UO zvolen

V pátek 3. června 2005 členové Akademického senátu UO volili kandidáta na rektora Univerzity obrany. Volby proběhly v prostorách akademického klubu Fakulty vojenského zdravotnictví v Hradci Králové a senátoři vybírali ze dvou navržených kandidátů.

Výsledek tohoto veřejného zasedání Akademického senátu UO byl s napětím očekáván nejen na domácí akademické půdě, ale i v širším prostředí celé AČR. Před senátory stál totiž nelehký úkol. Zvolit se vši odpovědností kandidáta, který se v případě jmenování prezidentem republiky stane historicky prvním voleným rektorem Univerzity obrany.

Volební komise obdržela celkem pět návrhů kandidáta na rektora, tři návrhy se týkaly osoby brigádního generála doc. Ing. Františka Vojkovského, CSc., současného pověřeného rektora UO, a dva návrhy byly předloženy na brigádního generála prof. Ing. Rudolfa Urbana, CSc., nynějšího prorektora pro rozvoj. Oba navržení kandidáti dostali patnáct minut na představení svého volebního programu a senátoři čtyřicet pět minut na své dotazy k nim. Losování určilo, že prvním, kdo před členy Akademického senátu UO vystoupí a následně zodpoví otázky, bude brigádní generál František Vojkovský. Za hodinu

se ve stejné roli ocitl brigádní generál Rudolf Urban. Oba generálové představili svoji koncepci vedení univerzity a senátoři náležitě využili možnosti kladení dotazů.

Jelikož se členové Akademického senátu UO mohli s volebními programy obou kandidátů seznámit v dostatečném předstihu na webových stránkách školy, navržení kandidáti se ve svých vystoupeních soustředili jen na ty nejpodstatnější věci. Například na spolupráci rektora se senátem, právní subjektivitu a postavení UO v rámci resortu MO, strategické cíle rozvoje UO, optimalizaci struktury a tabulkové počty univerzity, výuku angličtiny apod. Přitom hodně záleželo na přesvědčivosti v argumentaci jednotlivých kandidátů jak při vlastním vystoupení, tak i v následné diskusi. V ní se plně odrazilo co zajímá daného senátora a jeho voliče v příslušném okrsku. Často to byly otázky přímo na tělo.

(Pokračování na str. 2)

Výsledky přijímaček

V těchto dnech pracovníci děkanátů fakult uzavírají přijímací řízení ke studiu na Univerzitě obrany pro akademický rok 2005/2006. Možnost poslat přihlášku ke studiu na Univerzitě obrany vypršela k datu 28. února. Přihlášku si podalo celkem 1258 zájemců. Šlo o přihlášky do všech forem studia, přičemž na Fakultu ekonomiky a managementu se hlásilo 560 zájemců, na Fakultu vojenských technologií 489 a na Fakultu vojenského zdravotnictví 209.

K přijímacím zkouškám na FEM, které probíhaly koncem dubna, se dostavilo 471 uchazečů a přijato ke studiu bylo 235. K přijímacím zkouškám na FVT v první polovině května přišlo 337 uchazečů a přijato ke studiu bylo 202 zájemců. U FVZ se vzhledem k červnovým termínům přijímacích zkoušek do magisterského a doktorského studia výsledky přijímaček teprve vyhodnocují, do bakalářského studia v oboru vojenský zdravotnický management bylo přijato 6 uchazečů. Podle informací na webových stránkách by fakulta v rámci magisterského studia měla přijat 25 studentů vojenského všeobecného lékařství a 2 studenty vojenské farmacie.

– pa –

Kandidát na rektora UO zvolen

(Dokončení ze str. 1)

V tajném hlasování se pak senátoři rozhodovali, kterému z navržených kandidátů dají svůj hlas. Tomu, který je více přesvědčil o tom, že bude tím činorodým a spravedlivým rektorem. **Hned v prvním volebním kole získal nadpoloviční většinu hlasů brig. gen. prof. Ing. Rudolf Urban, CSc.** Pro brigádního generála Rudolfa Urbana se vyslovilo 17 senátorů a pro brigádního generála Františka Vojkovského 10 senátorů.

„Mé představy a přístupy k řízení univerzity jsou koncipovány na bázi spolupráce, jednoty a vzájemné pomoci jako nutných východisek pro úspěšný rozvoj Univerzity obrany,“ uvedl nově zvolený kandidát na rektora UO brig. gen. Rudolf Urban, kterému ke zvolení popřála přítomná náměstkyně ministra obrany pro personalistiku Ing. Jaroslava Příbylová.

Po zvolení jsme brigádnímu generálu Rudolfu Urbanovi položili dvě otázky.

Pane generále, již v prvním kole jste byl výraznou většinou 17 hlasů ze sedmadvaceti možných zvolen kandidátem na rektora Univerzity obrany. Co to pro Vás znamená?

Vítězství ve volbách znamená pro mě především velkou odpovědnost za další rozvoj UO. Osobně je to pro mě mimořádná výzva k potvrzení mých manažerských dovedností. V rámci naší školy pak potvrzení důvěry, kterou jsem dostal od svých voličů, ale i všech těch, kteří jsou mimo UO a věří, že ji povedu správným směrem.

Máte už konkrétní představu o tom, čeho byste chtěl za tříleté funkční období dosáhnout?

Svoji představu o tom jak dál samo-

Zvolený kandidát brigádní generál prof. Ing. Rudolf Urban, CSc.

zřejmě mám. Rámcově jsem ji deklaroval na osmi stranách volebního programu. Obecně řečeno chci soudobou, moderní a rozvíjející se univerzitu, která je schopna rozhojňovat své dědictví v rámci vzdělávacích struktur a vědecko-vývojových aktivit ČR a Evropské unie. K tomu ovšem potřebuji již zmíněnou důvěru širokého týmu spolupracovníků, ale i studentů, kteří jsou schopni realizovat mé představy. Jsem přesvědčen o tom, že UO tento lidský potenciál má.

Poznámka redakce: Text volebního programu kandidáta na rektora Univerzity obrany brig. gen. prof. Ing. Rudolfa Urbana, CSc. naleznete na internetových stránkách Akademického senátu UO www.unob.cz/akasen.aspx pod odkazem Aktuality z Akademického senátu.

Pavel Pazdera

krátce

Vyhlášení voleb kandidáta na děkana FVT

V pondělí 20. června 2005 Akademický senát FVT vyhlásil volby kandidáta na děkana Fakulty vojenských technologií UO. Předsedou volební komise se stal pplk. Ing. Václav Bláha, Ph.D. (K-258), kterému mohou členové akademické obce fakulty do 11. července 2005 podávat písemné návrhy kandidáta na děkana. Termín voleb byl Akademickým senátem FVT stanoven na pondělí 18. července 2005 od 10.00 hodin v posluchárně 5A v objektu kasáren na ulici Šumavská.

Senátoři složili slib

Na zasedání Akademického senátu UO dne 3. června 2005 v Hradci Králové složili slib dva noví senátoři, a to plk. doc. Ing. Vojtěch Májek, CSc. za Fakultu vojenských technologií a Mgr. Libor Frank za Ústav strategických studií. Uvedení senátoři nahradili v senátu univerzity profesora Františka Cvachovce a plukovníka gšt. Vlastimila Galatíka, kteří se vzdali svých volebních mandátů.

Vyřazení a promoce na UO

S blížícím se závěrem akademického roku byla zahájena příprava vyřazení a promoci absolventů Univerzity obrany. Slavnostní vyřazení absolventů UO za účasti ministra obrany proběhne 29. července 2005 od 9.00 hodin na nástupišti v kasárnách na ulici Šumavská. Promoce absolventů Fakulty ekonomiky a managementu se uskuteční 28. července od 10 hodin a 29. července od 11.00 hodin v aule Právnické fakulty MU Brno na Veveří. Fakulta vojenských technologií bude mít promoce svých absolventů 28. července od 10.30 hodin a 29. července od 11.00 hodin v Mahenově divadle v Brně. Absolventi bakalářského studia Fakulty vojenského zdravotnictví budou promovati 13. července 2005 v 9.00 hodin v kinosále akademického klubu FVZ v Hradci Králové a absolventi magisterského studia 14. a 15. července v pražském Karolinum.

Přednáška německého profesora

O aspektech spravedlivého míru a otázkách spojených s preventivní válkou a humanitární intervencí hovořil na sněhu vědecké rady německý profesor teologie Thomas Hoppe, který je vedoucím Katedry sociální etiky na vojenské univerzitě v Hamburku. Přednášky a následné diskuse se zúčastnili studenti UO a účastníci velitelských kurzů ÚOTS.

Noví absolventi 18. kurzu GŠ

Zvuk fanfár pronikající až do vestibulu ve čtvrtek 23. června prozrazoval, že se v posluchárně číslo 50 děje slavnostní akt. Šlo o vyřazení absolventů 18. kurzu generálního štábu, které pořádala Ústav operačně taktických studií UO. Jedenáct účastníků tohoto nejvyššího kariérového kurzu převzalo osvědčení o absolvování kurzu z rukou rektora – velitele UO brigádního generála Františka Vojkovského a ředitele ÚOTS plukovníka gšt. Miloslava Váchy. Slavnostního vyřazení se zúčastnil náčelník štábu Velitelství společných sil AČR brig. gen. Jiří Jančík a zástupce náčelníka štábu Velitelství sil podpory a výcviku AČR plk. gšt. Jiří Kuchař. (Na snímku osvědčení přebírá brig. gen. Zdeněk Plchot.)

Vznikl Klub hráčů bojových her a simulací Anthropoid

Podle všeho česká armáda získala další primát. Jsme první armádou NATO, která se rozhodla podporovat hráče počítačových her a progaming. Slavnostního zahájení činnosti Klubu hráčů bojových her a simulací při Univerzitě obrany se poslední květnový den v Brně zúčastnili ministr obrany Karel Kühnl a ministryně informatiky Dana Běrová.

Hraní bojových her na počítačích, které začalo mezi vojenskými studenty na kolejích, se rozhodla podpořit nejen Univerzita obrany, ale i Ministerstvo obrany. „Jsme zřejmě prvním členským státem NATO, jehož armáda oficiálně podpořila hraní počítačových bojových her mezi studenty,“ prohlásil ministr obrany Karel Kühnl. „Armáda vždy využívala sportu k přestovávání dovedností, které jsou využity ve vojenské činnosti; řada sportů vlastně vznikla z armádní činnosti. Věnovat se komerčním hrám s vojenskou tematikou není sice totéž, jako pracovat v leteckém simulátoru, ale nemá to k tomu daleko. Armáda nepodporuje bezcílné hraní, ale nacvičování dovedností, které vojáci využijí v reálných situacích, do kterých se mohou dostat,“ vysvětlil ministr obrany.

Ministr Karel Kühnl při slavnostním zahájení udělil univerzitnímu klubu symbolický historický název Anthropoid,

odkazující k atentátu českých parašutistů na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha za druhé světové války. „Tým hráčů klubu bojových her a simulací se připravuje stejně jako tehdy členové tohoto výsadku: cvičí souhru, vytrvalost, taktiku, zručnost v nakládání s kritickými situacemi, které mohou vzniknout. Členové výsadku Anthropoid svůj úkol splnili a já doufám, že i klub Anthropoid splní svůj úkol – propagovat AČR jako moderní instituci otevřenou novým trendům a že také dosáhne na poli sportovním vynikajících výkonů jako jiní armádní sportovci,“ dodal ministr obrany. Počítačové hry nejsou dnes jen zábavou a cvičením, ale i oficiálním sportem, který se jmenuje progaming.

„Simulace situací v reálném prostředí je jednou z možností, které dovolují dnešní informační technologie, jak nejen nanečisto nacvičit bojové akce, ale třeba i vyšetřit tělo nemocného,“ vysvětlila ministryně informatiky Dana Běrová, která si společně s ministrem obrany vyzkoušela hru Counter Strike simulující činnost protiteroristické jednotky, v níž se vloni soutěžilo i o titul mistra České republiky v progamingu.

V této hře zastřelil ministr obrany

ministryni informatiky. „Zastřelil jsem virtuální realitu, stejně jako paní ministryně zastřelila mě,“ komentoval tuto situaci ministr Kühnl. „Je to simulace a je na tom pěkné to, že se to dá vrátit zpátky a že se na to budeme dívat jako na simulaci, nikoliv jako na reálnou skutečnost, takže si to odpustíme,“ prohlásila s úsměvem na rtech ministryně Běrová. Ta poté slavnostně zahájila finále soutěže ve hře Counter Strike, která probíhala po celé úterní dopoledne.

Klub hráčů bojových her a simulací Anthropoid sdružuje studenty Univerzity obrany, kteří se zabývají tímto mladým a moderním sportem. Klub má zatím čtyřicet členů a zaměřuje se především na hry s vojenskou tematikou, jako je Counter Strike a Operace Flashpoint. „Mezi hlavní cíle klubu patří vytvoření reprezentativního týmu Univerzity obrany, který bude schopen konkurovat týmům na české progamingové scéně,“ řekl předseda klubu dopravorčík Jiří Pazdéra.

Pavel Pazdera

ARI pro studenty

Nedávno proběhlo na Agentuře rozvoje informatiky (ARI) v Praze – Jinočicích pod vedením mjr. Ing. Vladimíra Brenkuše úspěšné zaměstnání na téma „Komunikační infrastruktura AČR“. Zaměstnání se zúčastnili studenti učební skupiny 22-V-BC-SIT-VT, kteří se podrobně seznámili s historií, současností i perspektivami rozvoje datových sítí v AČR. Studenti byli na zaměstnání dobře připraveni díky znalostem získaných v rámci Cisco Networking Academy. Tato akce je jedním z prvních výsledků spolupráce dohodnuté mezi vedoucím Katedry automatizovaných systémů velení a informatiky FVT a náčelníkem ARI. Lze očekávat, že napomůže praktické adaptaci studentů na reálné prostředí AČR a povzbudí studenty v jejich studijním úsilí.

Jaroslav Dočkal, K-269

Mladí vědátři obhajovali své práce

Minulý měsíc se v rámci studentské tvůrčí činnosti uskutečnily na fakultách v Brně Vědecké konference studentů s mezinárodní účastí. Na těchto konferencích studenti zapojení do vědecké činnosti prezentují a obhajují své soutěžní práce před odbornými porotami.

Na Fakultě ekonomiky a managementu ve dnech 17. a 18. května 2005 obhajovalo jednapadesát studentů své soutěžní práce v následujících sekcích: Aplikovaná matematika a informatika (5 prací), Aplikované ekonomické disciplíny (7 prací), Logistika armády (6 prací), Materiální a technické zabezpečení armády (7 prací), Ochrana obyvatelstva (8 prací), Použití dělostřelectva (9 prací), Vojenské a společenské vědy (5 prací) a Ženiiní zabezpečení (4 práce). Zahraniční zastoupení na konferenci představovala účast 4 studentů z Akademie ozbrojených sil generála M. R. Štefánika v Liptovském Mikuláši (Slovensko) a 2 studentů z Národní univerzity obrany Miklose Zrinyi v Budapešti (Maďarsko). Výrazný výkon na vědecké konferenci studentů FEM předvedl prapar. Jakub Picka z učební skupiny 12-Bc-RK, který pracoval již v průběhu roku jako vědecká síla u jedné katedry a současně působil jako pedagogická síla u další katedry. Pro konferenci zpracoval dvě různé soutěžní práce a každou přihlásil do jiné sekce. V obou případech se umístil na prvním místě.

„Obecně lze uvést, že předložené soutěžní práce lze z hlediska jejich pojetí považovat za originální. Je přirozené, že v teoretickém přínosu a v možnostech konkrétního využití dosažených výsledků

byly mezi jednotlivými pracemi studentů rozdíly. Obhájené práce přispějí i k řešení výzkumných úkolů na katedrách,“ uvedl při vyhlášení výsledků soutěže proděkan pro vědeckou a výzkumnou činnost FEM pplk. doc. Ing. Petr Čech, Ph.D. Podle proděkana některé práce lze použít rovněž pro zpracování odborných pomůcek ve prospěch jednotek a útvarů AČR.

Na Fakultě vojenských technologií bylo ve dnech 10. a 11. května 2005 posuzováno 71 prací od 84 autorů – studentů FVT a 14 prací od 17 autorů ze zahraničních škol. Studenti soutěžili v sedmi sekcích: 1. Pozemní vojenská technika, zbraně a munice, 2. Letecká technika a její použití, 3. Informační technologie, 4. Speciální konstrukce a materiály, 5. Komunikační systémy, 6. Mezioborová sekce a 7. Elektrotechnické systémy. Ze zahraničí se konference zúčastnili studenti z Nizozemí, Slovenska, Maďarska a Rumunska. Z pětácti oceněných autorů bylo 11 zahraničních, z toho dvakrát na prvním místě.

„S uspokojením mohu konstatovat, že soutěž má na naší fakultě rostoucí úroveň a to v mnoha ohledech. Proti loňskému roku se zvýšil počet přihlášených prací téměř o třetinu a zvýšila se i odborná a formální úroveň předložených prací. Za úspěch také považuji to, že soutěž má již výrazně

mezinárodní charakter a samozřejmostí se stalo, že abstrakty prací, prezentované materiály a v mnoha případech i obhajoby prací jsou připraveny v angličtině,“ řekl po soutěži proděkan pro vědeckou činnost FVT pplk. prof. Ing. Zdeněk Wintř, CSc.

Účast v soutěži umožnila studentům obou fakult získat potřebné zkušenosti, které mohou využít při obhajobách svých bakalářských a magisterských prací a které mohou být i inspirativní a motivující pro jejich další samostatnou tvůrčí činnost.

Pavel Pazdera

Řízením fakulty pověřen pplk. Róbert Jankových

Od čtvrtka 9. června 2005 je pověřen výkonem funkce děkana Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany pplk. doc. Ing. Róbert Jankových, CSc. Pověřovací listinu mu druhý den ráno na Kolegiu děkana FVT předal jménem rektora prorektor pro studijní a pedagogickou činnost UO pplk. doc. Ing. Luděk Lukáš, CSc.

Podplukovník Róbert Jankových bude ve funkci děkana řídit fakultu až do doby, kdy bude Akademickým senátem FVT řádně zvolen nový děkan. Ve funkcích proděkanů dál zůstávají stávající proděkanové.

Róbert Jankových se narodil 31. července 1958 v Žilině. Po ukončení základní devítileté školy absolvoval civilní gymnázium v Žilině a poté absolvoval studium na Vojenské akademii v Brně ve studijním oboru výzbrojné technické.

Po ukončení studia v roce 1981 vykonával postupně funkce důstojníka a náčelníka výzbrojní služby pluku a od roku 1985 do roku 1989 náčelníka SRDV radiotechnické brigády. V roce 1989 nastoupil na Vojenskou akademii v Brně jako učitel katedry zbraňových systémů. Postupně vykonával funkce asistenta, odborného asistenta a vedoucího skupiny jakosti a údržby výzbroje.

V prosinci 2003 byl pplk. Róbert Jankových jmenován proděkanem pro koncepci a rozvoj Fakulty vojenských technologií UO. Významný je jeho podíl na vytvoření nové struktury FVT a nového studijního programu Vojenské technologie.

– vili –

– red –

Významný den pro proděkanku FEM

Ve čtvrtek 26. května 2005 byl proděkance pro vnější vztahy a rozvoj Fakulty ekonomiky a managementu PhDr. Janě Kozílkové, CSc. propůjčen ministrem obrany Spolkové republiky Německo Petrem Struckem Čestný kříž Bundeswehru ve stříbře za zvláštní zásluhy o Bundeswehr.

Ocenění předal paní proděkance přidělenec obrany SRN v ČR pplk. gšt. Karl-Peter Wernz za přítomnosti prorektorů UO brigádního generála Rudolfa Urbana a plukovníka Alexandera Sikory, děkana FEM plukovníka Bohuslava Příkryla, německého poradce pplk. Wolfganga Otta a dalších čestných hostů.

Jako prorektorka pro zahraniční záležitosti bývalé Vysoké vojenské školy pozemního vojska ve Vyškově se paní Kozílková zasloužila o bilaterální spolupráci a zintenzivnění kooperací s Bundeswehrem a krok za krokem budovala síť kontaktů se vzdělávacími institucemi, školami a služebnami Bundeswehru, která zahrnovala jak vojenské tak i akademické oblasti.

Paní proděkanka Kozílková se zvláštní měrou zasloužila o podporu a rozšíření bilaterálních vztahů k Bundeswehru ve vojenské a školské oblasti. Byla a je garantem toho, že se při vzdělávání českých studentek a

studentů vyučuje němčině na vysoké úrovni. To významně přispívá k porozumění a spolupráci vojenských škol a vojáků Bundeswehru a Armády České republiky.

Čestný kříž Bundeswehru ve stříbře se uděluje civilistům jen výjimečně a v AČR jej, kromě paní proděkanky Kozílkové, získal pouze náčelník Generálního štábu generálporučík Pavel Štefka a bývalý ředitel Ředitelství výcviku a doktrín brigádní generál Jiří Halaška.

Cvičení českých a slovinských studentů

Na přelomu května a června se uskutečnilo cvičení českých a slovinských studentů s názvem „BŘEZINA 2005“. Mezinárodního cvičení se zúčastnili studenti Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany a studenti Důstojnické školy v Ljubljani ve Slovinsku.

Toto cvičení vycházelo z několikaleté tradice recipročních pobytů studentů vzdělávacích zařízení Armády České republiky a Armády Slovinska. V měsíci březnu 2005 se ve Slovinsku zúčastnilo 25 studentů Fakulty ekonomiky a managementu UO zimního cvičení s názvem „POKLJUKA 2005“. Cvičení „BŘEZINA 2005“ bylo zaměřeno na výměnu zkušeností z přípravy mladých velitelů účastnících se armád, na realizaci forem a metod jejich přípravy.

Program cvičení byl poměrně pestrý a kromě oficiálních aktů přijetí zahraniční služební návštěvy řídícími funkcionáři UO a FEM zahrnoval zejména aktivity týkající se výuky a výcviku studentů obou zúčastněných stran. Čas se našel i na sportovní a kulturní aktivity.

Jedním z bodů programu bylo seznámení slovinských studentů s možnostmi realizace přípravy mladých velitelů s využitím moderních technických prostředků výuky a výcviku na Centru simulačních a trenažerových technologií (CSTT). Po ukázkě CSTT – střediska Vyškov měli možnost prakticky si vyzkoušet vozidlové simulátory.

V rámci sportovních aktivit byl sehrán turnaj v malé kopané za účasti tří týmů (smíšený tým velitelů obou armád, tým slovinských a tým českých studentů), utkání ve volejbalu a orbalu. Sport v úvodu programu utužil vztahy mezi všemi zúčastněnými. Aby bylo využito utužených vztahů a sportem vyhladovělých žaludků účastníků cvičení, byla hned v pondělí naplánována ukáзка

BŘEZINA 2005

přežití v terénu a všichni studenti si sami připravili večeři (makrela stokrát jinak).

Vyvrcholením týdenního pobytu slovinských studentů byly bojové střelby taktického uskupení ve vojenském výcvikovém prostoru BŘEZINA u Vyškova, na kterých všichni slovinskí studenti prováděli střelbu ze samopalů vz. 58. Těmto bojovým střelbám (provedeným v pátek 3. 6.) a jejich úspěšnému a bezpečnému zvládnutí byl podřízen předchozí výcvik.

Studenti se seznámili s obsluhou zbraní, byly provedeny nácviky v pohybu na bojišti s překonáváním překážek a zátarasů. V úterý 31. 5. se uskutečnil nácvik činnosti vzdušného výsadku. V dopoledních hodinách byl pro potřeby cvičení přistaven dopravní vrtulník Mi-17 z vrtulníkové základny Přerov. Studenti připravili, zajistili a vyznačili přistávací plochu vrtulníku, po jeho přistání nasedli a byl s nimi proveden přelet nad částí VVP BŘEZINA.

Většinu úkolů plnily smíšené skupiny českých a slovinských studentů. Bylo

tomu tak i při orientačním závodě devíti smíšených hlídek, ve kterých byl vždy jeden český a tři slovinskí studenti. Z hlediska orientace v neznámém terénu, v oblasti práce s mapou i v oblasti fyzické připravenosti lze konstatovat, že výkony českých a slovinských studentů byly srovnatelné. Sekundové až minutové rozdíly mezi jednotlivými hlídkami byly zapříčiněny zejména dohledáváním tzv. lampionů (kontrolních bodů při orientačních závodech). Nejlepší hlídka, vedená prap. Petrem Porubou, dosáhla na členité trati o délce cca 5 km výborného času málo přesahujícího třicet minut.

Všechny další týmové aktivity se odehrávaly ve třech stejně početných smíšených týmech – Alpha, Bravo a Charlie, ve kterých vždy velel jeden z českých studentů a zástupcem velitele týmu byl slovinský student. Takto byl koncipován i dvoudenní blok (ze čtvrtka 2. 6. na pátek 3. 6.), kdy studenti strávili noc v terénu v provizorně zřízených přístřešcích. Každý z týmů zaujal, vybudoval a zajišťoval svůj prostor rozmístění mimo boj. Zde je na místě konstatovat, že slovinskí studenti jsou velmi dobrým způsobem zabezpečeni pro pobyt v terénu. Jejich výstroj je na vysoké úrovni, někdy i převyšující úroveň vybavenosti příslušníků ACR při účasti v zahraničních či mnohonárodních misích. Výstroj našich studentů je na nesrovnatelně nižší úrovni. Část noci dvoudenního bloku byla věnována pěšímu přesunu se zátěží (s částí vezené výstroje) a průzkumu prostorů „soupeřů“.

Jeden den měli studenti možnost realizovat soupeřská cvičení s využitím simulátoru MILES. Jedná se o relativně jednoduchý „soubojový simulátor“ použitelný pro všechny základní druhy výzbroje ACR. Na cvičení „BŘEZINA 2005“ byly využívány simulátory MILES pro samopaly vz. 58. Střelec je vybaven přílbovým popruhem se čtyřmi detektory zásahu, vestovým řemením s osmi detektory (čtyřmi na hrudi a čtyřmi na zádech) a vysílací jednotkou laserového paprsku. S použitím cvičného střeliva zařízení simuluje střelbu a výsledek střelby (při tzv. blízkém zásahu vydává zařízení postřelovanému přerušovaný akustický signál, po zásahu je tento signál

(Pokračování na str. 6)

Vyjádření Katedry ochrany obyvatelstva k článku „Zamyšlení před volbami“

Vážení kolegové a kolegyně, čtenáři akademických listů, vzhledem k tomu, že jsem pověřen vedením Katedry ochrany obyvatelstva, bych chtěl krátce s využitím skutečných faktů reagovat na článek pana Stanislava Novotného z Listů Univerzity obrany číslo 9.

Podle pana Novotného vedoucí katedry brig. gen. prof. Ing. Rudolf Urban, CSc. ze své katedry „vytvořil autonómni systém, který snad ještě nevyprodukoval žádného vojáka a jen samé civilisty“. Je mi líto, že pan Novotný vyslovuje jisté zpochybnující závěry, aniž by si objektivně ověřil skutkovou podstatu věci.

Katedra ochrany obyvatelstva vznikla v roce 2002 z Katedry veřejné ekonomiky a služeb logistiky. Hlavní náplní katedry je výchova studentů v bakalářském a magisterském studijním programu Ekonomika a management v modulu Ekonomika civilní ochrany a územní obrany a modulu Ochrana obyvatelstva. Jako školící katedra dále zabezpečuje doktorský studijní program Ochrana vojsk a obyvatelstva v oboru Ochrana obyvatelstva.

Za posledních pět let tato katedra „vyprodukovala“ následující vojáky z povolání:

Ekonomika civilní ochrany a územní obrany, Ochrana obyvatelstva

Rok	Magisterské studium			Bakalářské studium		
	vojáci	ACR o.z. MV služ. poměr MV o.z.	jiní	vojáci	ACR o.z. MV služ. poměr MV o.z.	jiní
04/05	5	4	-	4	3	-
03/04	12	2	-	1	5	14
02/03	10	3	-	5	3	-
01/02	10	1	-	2	1	-
00/01	14	4	-	9	3	-
celkem	51	14	-	21	15	14

Ekonomika ochrany životního prostředí - souvislé magisterské studium

Rok	04/05	03/04	02/03	01/02	00/01	celkem
Vojáci	6	3	6	5	7	27

Celkem absolventů vojáků za pět let 51 + 21 + 27 = 99

Do tohoto počtu nejsou zahrnuti absolventi modulu Služby logistiky z roku 2000/01 a 2001/02, kteří v současné době patří pod jinou katedru a také absolventi realizovaných kurzů různých úrovní.

V doktorském studijním programu Ochrana vojsk a obyvatelstva má katedra v akademickém roce 2004/05 pět vojáků interního studia a deset externích doktorandů, z toho šest vojáků. Na základě přijímacího řízení do doktorského studijního programu jsou přijati do interního studia pro akademický rok 2005/2006 dva vojáci a do externího 9 studentů (2 vojáci).

Katedra má celkem 10 vědecko-pedagogických pracovníků, z toho jsou 2 profesoři, 3 docenti, 1 s vědeckou hodností.

V budoucnu uvítám diskusi ke vzájemnému poznávání na naší katedře, na kterou vás tímto zvou, a také i na stránkách Listů Univerzity obrany, avšak pouze argumentačně podloženou pravdivými fakty.

Ing. Josef Navrátil, CSc., ZV K-106

Dostali jedničku od bulharského generála

Na krátkou návštěvu Ústavu operačně taktických studií UO nedávno zavítal velitel pozemních sil bulharské armády generálporučík Zlatan Stojkov.

Na půdě Univerzity obrany bulharského generála přivítal zástupce rektora plk. Josef Trojan. Zástupce ředitele ÚOTS pplk. Miroslav Zeman se ve své prezentaci zaměřil na strukturu a poslání ústavu a na kurzy, které v současnosti ÚOTS pořádá. Na dotazy generála Stojkova, které se týkaly především organizace důstojnických kurzů, odpovídali kromě pplk. Zemana a plk. Trojana i vedoucí jednotlivých oddělení ústavu. Přítomen byl také velitel pozemních sil ACR brigádní generál Ján Gurník.

Centrum simulačních a trenážerových technologií krátce představil ředitel centra pplk. Dalibor Procházka a na závěr své prezentace pozval generála Stojkova k prohlídce a ukázce výcviku v CSTT.

Generál Stojkov poděkoval zástupcům Univerzity obrany za podrobnou prezentaci a za možnost navštívit na své výslovné přání tuto školu. Dodal, že způsob výcviku důstojníků je podobný bulharskému systému. „Doufám, že se nebudete zlobit, když vám za organizaci mé návštěvy udělím jedničku,“ řekl s úsměvem bulharský generál. Na závěr provedl zápis do pamětní knihy Univerzity obrany.

– vili –

BŘEZINA 2005

(Dokončení ze str. 5)

nepřerušovaný, přičemž se současně vyřadí možnost vysílání laserového paprsku zbraní zasaženého střelce). Bylo zajímavé sledovat činnost soupeřících stran při boji o budovu, při soubojích o konkrétní předmět (praporek, bedničku se střelivem) mezi dvěma nebo třemi skupinami, případně při probíjení se z obklíčení.

Dva dny cvičení (1. a 2. 6.) byl přítomen i velitel Důstojnické školy Slovinska plk. Murko. Sobota 4. 6. byla věnována „kultuře“. Byla zorganizována návštěva Leteckého muzea ve Vyškově, Slupsko-

Šošůvských jeskyní a prohlídka Brna.

Oběma zúčastněnými stranami (veliteli i studenty) bylo cvičení „BŘEZINA 2005“ hodnoceno jako pozitivní, přínosné a perspektivní. Nedomnívám se, že bylo jen zdvořilostním gestem poděkování vedoucího slovenské delegace za přípravu pestrého a atraktivního programu. Vedoucí obou cvičících stran projeví přání i nadále pokračovat ve vzájemné spolupráci.

Garantem cvičení „BŘEZINA 2005“ byl vedoucí Katedry vojenského managementu a taktiky FEM pplk. doc. Ing. Bedřich Rýznar, CSc. a řídícím cvičení pplk. Ing. Milan Podhorec, Ph.D.

Pplk. Zdeněk Flasar, K-111

Hlady nebudeme

V posledních dnech byly poklidné vody akademického života rozvířeny nejen volbou kandidáta na rektora, ale i nejasnou situací stravování v Brně od měsíce července. Na aktuální situaci jsme se proto zeptali kvestora Univerzity obrany pplk. Ing. Jiřího Durce.

Pane podplukovníku, jak je řešeno stravování na Univerzitě obrany?

V Hradci Královém již běží zajištění stravy civilní firmou. Ve Vyškově jsou naši zaměstnanci zabezpečováni výcvikovou základnou, ale předpokládá se, že oblast stravování převezme VOLAREZA, vařit se bude v monobloku a na velitelskou budovu, kde se naši zaměstnanci stravují, se bude jídlo dovážet. V Brně se od 1. září tohoto roku přechází na outsourcing catering – stravu bude vařit civilní firma. Protože se musí do tohoto data udělat inventarizace, připravit kuchyně a zaměstnanci si musí vybrat dovolenou, nebude se v kuchyních brněnských VZK vařit.

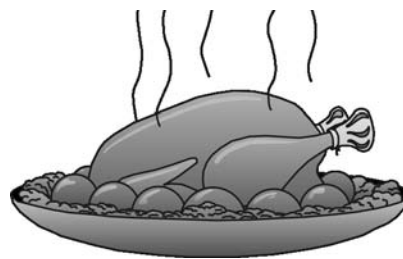
Jak tedy budou naši zaměstnanci a studenti v průběhu prázdnin stravováni?

Od 1. 7. až do 31. 7. 2005 bude pro naše zaměstnance a studenty vařit menza na Právnické fakultě Masarykovy univerzity na ulici Veveří, celý srpen pak menza na Moravském náměstí. Pro zaměstnance z Židenic a Černých Polí bude přistaven autobus; ten bude odjíždět každý pracovní den z Židenic v 11.45 a z Černých Polí ve 12.00 hodin. Cena hlavního jídla se v menzách pohybuje zhruba od 18 do 50 korun. Je však nutné složit zálohu za kartu ve výši 50 Kč a zálohu na stravu.

Jak to bude o prázdninách se snídaněmi a večeřemi?

Služby budou mít snídaně a večeře proplaceny včetně obědů. Ostatní si musí tyto dvě jídla zabezpečit samostatně. Navíc na snídaně a večeře chodí málo strážníků – zhruba 5 až 10.

Začátkem května bylo avizováno,

že stravování v těchto měsících bude formou stravenek EXIT. Proč se vybrala jiná možnost?

Tento způsob stravování nebyl povolen z nadřízeného velitelství, protože se jevil neekonomický a pro tyto dva měsíce by vznikly velké problémy s vyúčtováním. Stravenky by totiž měly platnost pouze dva měsíce (tedy jen v průběhu prázdnin, kdy se na univerzitě nevaří) a nevyužité stravenky by chtěli strážníci vrátit. Bohužel, stravenky se nedají firmě vrátit. Pokud bychom se stravovali pomocí stravenek celý rok, tento problém by tu samozřejmě nebyl.

Proč se nezvolila varianta celoročního stravování pomocí stravenek?

Bohužel, v armádě jsou předpisy, které zakazují tento způsob zabezpečení stravy v místech, kde se vaří. Nemůžeme si tedy zvolit variantu, kdy by strážníci měli možnost buď jít na stravu do jídelny školy nebo si koupit stravenky. Na Univerzitě obrany se nevaří v Rečkovcích a na Slatině, tam stravenky dostávají (21 zaměstnanců). V ostatních objektech Univerzity obrany se bude vařit, proto jsme nemohli tuto variantu použít. Navíc vzhledem k tomu, že na jídlo chodí zhruba 40 % z celkového počtu 2250 potenciálních strážníků a stravenky by chtěli dozajista všichni, nebylo by pro univerzitu ekonomické, aby na tento systém přecházela.

V jakém stádiu je výběrové řízení na firmu, která bude od září pro univerzitu vařit?

Firma byla vybrána, teď je výsledek výběrového řízení schvalován na Ministerstvu obrany.

Která firma zvítězila?

Jako člen komise jsem vázán mlčenlivostí, proto nemůžu na tuto otázku odpovědět. Zvítězila firma, která nabídla nejnižší cenu.

Jak bude zabezpečena kvalita vařených stravy?

Armáda má řadu mechanismů, jak kontrolovat kvalitu poskytovaných služeb. Budou například pořádány besedy s představiteli firmy. Pokud by strážníci měli připomínky ke kvalitě jídla nebo služeb, budou se moci obrátit na naše zaměstnance Ing. Františka Hovance (tel.: 442787) nebo na Ivetu Jirgalovou (tel.: 443243), kteří budou mít na starosti oblast stravování.

Poznámka redakce: V časopise *Areport* v čísle 7/2005 na straně 12 vyšel článek Jaroslava Pajera *Talíř si musí útvat ohlídat sám, ve kterém se autor zabývá Outsourcingem cateringem – tedy zajištěním stravy ve vojenských útvarech civilními firmami. Tento výtisk najdete i v elektronické podobě na adrese <http://www.army.cz/avis/areport2005/ar7str.pdf>.*

Ing. Vilém Lipold

Návštěva z drážďanské důstojnické školy

Ve dnech 6. až 10. června navštívila Fakultu ekonomiky a managementu Univerzity obrany delegace studentů *Offizierschule des Heeres (OSH)* z Drážďan. Vedoucím delegace byl pplk. G. Stauch, který kromě dvou budoucích adeptů stavu důstojnického přivezl do Brna také jednu z příštích důstojnic *Bundeswehru*.

Pro delegaci byl připraven bohatý program, během něhož se němečtí hosté postupně seznámili s posláním Univerzity obrany, strukturou pracovišť Fakulty ekonomiky a managementu a jejím studijním programem. Německou delegaci přijal také prorektor pro rozvoj UO brigádní generál Rudolf Urban. V neposlední řadě se studenti OSH aktivně zúčastnili hodiny jazykové přípravy na pracovišti společného česko-kanadského projektu a zapojili se do výcviku v terénu ve Vojenském výcvikovém prostoru Dědice.

V rámci pobytu byla delegace také seznámena s prací a posláním Vojenské akademie Vyškov a s činností Centra simulačních a trenažerových technologií v Brně. V rámci kulturního programu si hosté prohlédli Brno a slavkovské bojiště.

Skupina studentů z OSH v Drážďanech v čele s jejich učitelem byla sice na Univerzitě obrany poprvé, ale vzájemná spolupráce byla zahájena na Vysoké škole pozemního vojska ve Vyškově již v roce 1992. Její součástí je i reciproční výměna studentských delegací, kterou se podařilo zachovat do dnešních dnů. A tak na návštěvu tří studentů z OSH v Drážďanech naváže v době od 20. do 25. 6. 2005 návštěva studentů z Fakulty ekonomiky a managementu v OSH, kde se naši studenti zúčastní tzv. mezinárodního týdne. Ten pořádá OSH každoročně pro partnerské školy z Velké Británie, Francie, Španělska, Turecka, Řecka, Itálie a z dalších zemí.

Mjr. Ing. Bohuslav Pernica, Ph.D., K-102

Expozice Univerzity obrany na veletrhu IDET zblízka

Po úvodní informaci v předcházejícím vydání našeho časopisu se nyní vracíme k jedné zajímavosti předváděné v expozici Univerzity obrany na veletrhu IDET 2005. Z obsahu následujícího rozhovoru, který nám poskytl doc. Ing. Jiří Urbánek, CSc. z Katedry ochrany obyvatelstva, se dozvíte více.

Pane docente, na IDETu a následných Dnech armády na Moravě vzbudila poměrně velkou pozornost vaše expozice nazvaná Interoperabilní terénní videokonferenční systém. Můžete čtenářům LUO vysvětlit o co se jedná?

Pod tímto poměrně komplikovaným názvem se skrývá zdánlivě jednoduchá věc. Naše expozice vznikla jako produkt vědecko-výzkumné činnosti Univerzity obrany, resp. Katedry ochrany obyvatelstva. Prakticky jsme předváděli systém a technologie, které jsou schopny plnit videokonferenční funkce „bez drátů“. Systémové a technologické uspořádání by mělo sloužit zejména pro účely krizových pracovišť ochrany obyvatelstva ČR s reálným výhledem uplatnění v evropském měřítku. Krizový management se uplatňuje na všech úrovních řízení státní správy, ve všech složkách integrovaného záchranného systému, ale i v ostatních organizacích a podnicích ČR. Armáda ČR úspěšně provozuje pro účely operačně taktického řízení a vedení boje IS/IT, které implicitně plní podobné funkce jako náš systém. Rozdíl je však v tom, že náš systém a naše technologie jsou provozovány na systémech, procesech, zařízeních a přenosových prostředcích, která jsou běžně bez zvláštního utajování dostupná, uživatelsky přátelštější a jejich pořízení i provoz je neporovnatelně levnější. Cíle, které náš projekt plní, jsou zcela odlišné od zdánlivě podobných systémů AČR.

Jaké jsou tedy cíle projektu?

Náš projekt je odvozen z vědecko-výzkumného záměru Fakulty ekonomiky a managementu UO, jako dílčí úkol Katedry ochrany obyvatelstva a je naplňován prostřednictvím vědecko-technické součinnosti učitelů a studentů této katedry pod vedením brigádního generála Rudolfa Urbana. Cíle projektu jsou též simultánně řešeny na dílčích projektech specifického výzkumu, které řeší studenti naší katedry Bc. Martina Dvořáková a por. Ing. Kateřina Pešková. Hlavním cílem všech zmíněných projektů je zlepšení operability, interoperability, účinnosti, ekonomické efektivity a environmentální šetrnosti systémů krizového řízení. Moje osoba funguje ve funkci lídra celého projektového týmu, jehož dalšími členy jsou Ing. Jiří Barta, mjr. Ing. Jozef Heretík, Ing. Jozef Korčák a Ing. Karel Urbánek, CSc.

Jak se projevil zájem o vaši expozici?

Všechny prezentace naší expozice během pěti dnů vystavování probíhaly formou veřejného workshopu, jehož se aktivně zúčastnilo 634 osob. Účastníky našeho workshopu se stali běžní návštěvníci výstaviště, dále studenti, učitelé i čelní funkcionáři mnoha vojenských, ale i civilních vysokých i středních škol, odborníci různých oborů a odvětví, hlavně z výzkumných ústavů, pracovníci i dobrovolníci záchranných a humani-

tárních organizací. Se studenty, učiteli a vědeckými pracovníky různých univerzit, i ze zahraničí, byly vedeny plodné diskuse. Kromě jiného se našeho workshopu velmi aktivně účastnili osoby z organizací a orgánů státní a veřejné správy, například ze Správy státních hmotných rezerv, krajských úřadů, hasičského záchranného sboru, policie a dalších. Poměrně velký zájem byl i ze strany manažerů organizací ziskového sektoru.

Největší zájem jsme zaznamenali od příslušníků profesionální AČR a MO, až po úroveň nejvyšších představitelů naší armády a důstojníků dalších armád. Objevíli jsme mnoho nových mezifakultních i mezikatedrových součinností při dalším řešení projektu v rámci naší Univerzity obrany. Rektor – velitel UO brigádní generál František Vojkovský nás velmi

spotřební elektroniky, které jsou vybaveny, anebo jsou spojeny s prostředky pro snímání parametrů jejich okolí a prostředí, především audio-video informací. Minipočítače jsou opatřeny GPS prostředky pro vektorové snímání i řízení polohy na digitálních mapových podkladech. Mají k dispozici standardní operační postupy pro řešení mimořádných a krizových situací, stejně jako možnost záznamu veškerých nasnímaných dat v rozsahu do dvou hodin audiovizuálních klipů. Pro monitorování ohrožení životního prostředí mohou být minipočítače vybaveny dalšími speciálními prostředky. Zařízení mobilního terminálu může být uloženo na člověku, pojízdném, plovoucím nebo létajícím prostředku a je nezávislé na elektrické rozvodné síti, stejně jako na jakýchkoli dalších připojovacích vodičích (drátech).

Nasnímaná data se přenášejí on-line i off-line do operačně-řídicího pracoviště, protože jsou opatřeny prostředky pro obousměrné i síťově vzájemné (intranet) bezdrátové spojení, pomocí vysokory-

povzbudil tým, že nám přislíbil svoji plnou podporu pro další řešení projektu. Mnoho nových podnětů se nám dostalo i z řad vrcholných představitelů Generálního štábu AČR. Zvláštního ocenění se nám pak dostalo z úst náčelníka GŠ AČR generálporučíka Pavla Štefky, který nám po aktivní diskusi poděkoval za odvedenou práci a vyslovil svůj názor, že tento náš projekt si zaslouží celooarmádní pozornost a je v něm nutno nadále pokračovat.

V čem spočívá podstata technického řešení vašeho projektu?

Podstata spočívá v tom, že několik terénních terminálních operátorů monitoruje, reportuje, reviduje a v případě potřeby i účinně zasahuje v mimořádných událostech. Tito operátoři (v našem případě to byli studenti 4. ročníku FEM Bc. Tomáš Šaliger a Bc. Roman Urban) mají minipočítače (PDA) z oblasti běžné

chlostního veřejně dostupného WiFi signálu 2,4 GHz. Operačně-řídicí pracoviště je vybaveno access-pointem/routerem a řídicím notebookem běžného provedení s WiFi technologií, který je připojen do veřejně dostupné komunikační sítě (Internet). Na digitálních mapových podkladech je na notebooku on-line vektorově znázorňována poloha terminálních operátorů, včetně jejich minulých/budoucích úkolů. To umožňuje řídicímu pracovníkovi (krizovému managerovi) monitorovat, zasahovat a následně řešit případné záchranné a likvidační práce havárií, krizových operací i přírodních katastrof.

Jaké je vlastní využití projektu?

Posledně řečená věta snad jeho využití shrnuje. Vyplývá z toho, že systém a technologie, které jsme navrhli a vytvořili mohou fungovat ve všech složkách a při

(Pokračování na str. 9)

This was a motto of an exchange programme, which took part from 13th to 20th February in Royal Netherlands Military Academy (RNMA) in a Dutch town of Breda. All military academies of NATO countries participated in this programme, including the University of Defence from the Czech Republic. If you remember, I wrote about that in „Listy univerzity obrany č.7“ issued on the 28th March. Three cadets of our university (one from each faculty) went to Breda and now, three cadets from RNMA arrived to the Czech Republic to visit our university and to see the system of our education, to see some military bases and to see a system of training of our military professionals.

Dutch group was represented by: cadets – Jan van der LINDEN, Sytze J. KRAMER (both from air forces branch), Niek H. A. HERSEN (ground forces branch) and Erik J. de WAARD (group commander, a teacher of business). The visit began on Sunday, May 1, the state holiday, when W.O. René Krátký from the faculty of economy and management picked up the visitors at the Prague Ruzyně airport. Before the arrival to the airport, René went to the general staff for the car with a driver. It was Volkswagen Caravelle, which was at our disposal all the week, it means all the time, when the Dutch cadets were staying in the Czech Republic.

The cadets were accommodated in Chodská barracks, near our students, but they only slept there, because there was a very nice programme prepared for them. This programme has been prepared by L.C. Antonín Müller, W.O. Jan Miler, W.O. René Krátký and W.O. Michal Baran. Thanks the programme, the cadets had no time to be bored. The programme started by common dinner in the Pohádková hospůdka restaurant. On Monday morning the cadets began to get to know our university, especially the Faculty of military technologies. And now there is a space to thank L.C. Müller and all chiefs of departments, which presented

One step closer to future cooperation

and introduced their departments, because all the presentations were prepared very thoughtfully.

During all the week the cadets saw our university, the helicopter base in the town of Přerov, the Military academy in Vyškov, Austerlitz battle field tour, the Černá Hora brewery, Macocha abyss, Moravian karst, Brno and Prague City. They visited the Prague castle and Brno's Špilberk castle, too. Because in the same time there was the IDET fair in Brno, the visit of this fair was a necessity. The cadets were impressed not only by the military facilities, military technics, but also by our countryside, historical sights and monuments. Maybe you could say that it was more a special vacation than work for them and maybe you are right. But why not? I think that is just what it is all about. If you go to the foreign military academy for a visit, not to study, the programme will be prepared for you in a similar way.

L.C. Müller, W.O. Miler and W.O.

Krátký stayed with the cadets all the week, W.O. Baran stayed with them for the weekend, during the visit of Prague. The programme usually finished at about 18:00 o'clock, and then, after dinner in Sumavská barracks, the cadets went out with our students (Honza and René and their friends) for some beers, because the World championship in ice hockey was in progress at this time and Dutch friends had to know our dancing clubs, too. I think that you know what I mean. Pivo was the first Czech word, they were able to say.

According to the words of the Dutch cadets, they highly appreciated good organisation control of all this action, but they were a little bit disappointed, because the commander of the University of Defense did not have time to meet them. He was too busy because of the IDET fair.

W.O. René Krátký Dis.
(bez redakční úpravy)

Expozice UO na veletrhu IDET zblízka

(Dokončení ze str. 8)

operací integrovaného záchranného systému, v orgánech a organizacích krizového řízení státní a veřejné správy až

po úroveň určených obcí. Samozřejmě, další využití se objeví po masivnějším marketingu v řadě námi dosud nepředvídaných aplikacích. V neposlední řadě se náš projekt určitě uplatní v preventivních činnostech při výuce, výcviku, tréninku a simulaci procesů profesionálních armádních, ale i dobrovolných záchranných, zásahových i humanitárních týmů, a to vše i na mezinárodní úrovni.

Dá se nějak předpovědět budoucnost vašeho produktu?

Dne 29. dubna 2005 jsme provedli patentovou ochranu našeho na IDETu předvedeného produktu, a to na Úřadu průmyslového vlastnictví ČR s přihla-

šovatelem Univerzita obrany. Zaregistrovali jsme užitečný vzor „Interoperabilní terénní vidokonferenční systém, zejména pro krizový management ochrany obyvatelstva“ a také ochrannou známku souvisejícího expertního systému „esTou®“. Do budoucna budeme pokračovat v zefektivňování systémových technologických parametrů, ve zlepšování interoperability jeho procesů a hlavně ve zvyšování operabilního dosahu našeho produktu. V této souvislosti půjdeme do spolupráce s provozovateli sítí hot-spotů a později, jakmile selepší přenosové podmínky mobilních telekomunikačních operátorů, půjdeme na spojení 3. generace na jiných frekvencích než 2,4 GHz, čímž zajistíme globální dosah našeho produktu.

Za rozhovor poděkoval
Pavel PAZDERA

Při letu zažili na vlastní kůži vliv meteorologických prvků

Zaměstnání dne 2. 6. 2005 si jistě budou studenti odbornosti Meteorologické zabezpečení dlouho pamatovat. Ne snad proto, že následovalo za Mezinárodním dnem dětí, ale proto, že se ten den uskutečnilo dlouho očekávané praktické cvičení v terénu na téma Vzdušný průzkum počasí. Smyslem zaměstnání bylo vyzkoušet si pozorování počasí z vzduchu, porovnat rozdíly od přízemního pozorování a uvidět i prostorovou rozmanitost počasí a taktéž si na vlastní oči ověřit předpovězené počasí z ranního briefingu.

Dále z oblasti letecké meteorologie zažít na vlastní kůži vliv některých meteorologických prvků na let, což se tentokrát skutečně zadařilo. Taktéž není na závadu poznat profesi vojenských pilotů z blízka, možnost se jich neformálně zeptat na nejrůznější okolnosti letu i jiné zajímavosti. V neposlední řadě absolvování takového letu určitě posílí vztah studentů k vojenskému letectvu. Vždyť pozemním specialistům se tak často nepoštěstí si zalétat. A tak díky pánům generálům Vojkovskému, který našel žádost o přidělení letů zaštilil, a Minaříkovi, který o ní kladně rozhodl, základně Dopravního letectva Kbely (poskytla letoun L-410), základně Vrtulníkového letectva Přerov (poskytla vrtulník Mi-17 a palivo) a dopravnímu středisku oddělení logistiky UO (autobus) jsme ve složení učebních skupin 22-V-BC-MZ a 24-E-MZ a učitelé meteorologického zabezpečení vyrazili o půl sedmé směr Přerov (samozřejmě jsme nesměli zapomenout v předstihu odfaxovat na příslušné základny seznamy cestujících, vyžádat vstup na letiště, upřesnit s oběma piloty trať, výšky a speciální požadavky atd.).

Na stojánce pro cizí letouny u věže nás již očekávala „naše“ L-410. Rychle jsme si vyslechli meteorologickou informaci (briefing) a po nezbytné osobní pozemní přípravě jsme uháněli na příslušné stojánky. První vzlety byly naplánovány na půl deváté. Skupina I (autor + „druháci“) nastoupila do Mi-17 na západní stojánce, skupina II (ostatní učitelé a „čtvrtáci“) do L-410. Po nafasování tlumičů na uši a poučení o připoutání při vzletu osádka nastartovala vrtulník, provedla předepsané úkony a pojezdila na start na dráhu

060. Při vzletu bylo vidět na mnohých tvářích napětí, které prozrazovalo, že je to poprvé. Po vzletu s rozjezdem jsme nad základnou nastoupali zatáčkou do výšky 2000 m a následně sklesali 300 m a nasadili na trať Židlochovice – Rajhrad – Brno – Přerov.

Zatím bylo počasí jednoduché: jasno, dohlednost 6 – 10 km, kouřmo, proměnlivý vítr do 3 m/s, teplota kolem 10°C. Nezbylo nám než při klidném letu sledovat terén pod námi a sami sebe navzájem (napětí pominulo). Po minutě Mohyly míru, letiště Brno-Tuřany a Židlochovic jsme se otočili na sever a zamířili přímo nad „rohlik“ a přilehlé objekty UO. Vrcholem tohoto letu bylo několik zatáček, při kterých jsme si vyměnili pozdravy s kolegy z katedry, jež nás vyhlíželi ze střechy, a zjištění, že bazén v Kasárnách Jana Babáka není napuštěn. Návrat pokračoval v klidném ovzduší jak na palubě, tak po trati.

Po přistání, rozloučení s osádkou a nezbytném zadokumentování jsme se vrátili na věž. Čas do 11:00 (plán druhého letu) jsme využili seznámením se s Letištním stanovištěm leteckých provozních služeb, což zahrnuje Radarovou službu řízení, věžovou službu řízení – na obou jsme jen sledovali čílu radiovou korespondenci, neboť probíhala letová akce – samozřejmě meteorologickou stanicí a služebnu, dále jsme se podívali na Letcentrum a technický sál.

Osádka Turboletu zatím dotankovala a dopřála si malou svačinku, což jsme my nepřeháněli. A dobře jsme udělali. Při vzletu na druhou trať Přerov – Radhošť – Lysá Hora – Praděd – kóta 734 Skalky – Přerov se od severozápadu začala

nasouvat vysoká oblačnost a současně začaly naskakovat první kumuly na výšce 800 m. Již jako zkušení vduchoplavci jsme nastoupali do 3000 m. Zřetelně jsme pozorovali vrstvu podoblačeného kouřma se zatím vlnou termickou turbulencí. Nad horní hranicí kumulů (1200–1500 m) se výrazně zlepšila dohlednost a let se uklidnil. Nad Beskydy jsme letěli v mezivrstvě mezi 7/8 Cu pod námi a 3-5/8 Ci nad námi, takže jsme jen krátce zahlédli meteorologickou stanicí na Lysé Hoře. Směrem na Ostravu se obě vrstvy protrhly na 1-2/8. Po přeletu letiště Ostrava-Mošnov jsme sestoupili postupně do výšky 100–300 m nad terénem. Let nad Jeseníky byl bohatý na pozemní objekty ale i na četné výkyvy způsobené mírnou, místy až silnou turbulencí. Kdo se stihl dívat a současně se pevně držet, mohl se kochat nezapomenutelnými pohledy na vodní díla Kružberk a Dlouhé stráně, na Petrovy kameny, Praděd, Keprník, Lázně Jeseník či Ramzovské sedlo. V prostoru Mírov a Bouzov se let téměř uklidnil, ale to už nebylo za stoprocentního zájmu cestujících. U Boskovic jsme zakroužili nad meteorologickým radiolokátorem na kótě 734 m Skalky a přes Prostějov jsme spěchali „domů“. Piloti nám odpustili původně slíbený letmý start a konečně jsme přistáli.

Ten den jsme za dvě a půl hodiny prozkoumali asi 500 km vzdušného prostoru ČR a to vše dvakrát. Protože mladší studenti byli hladoví ještě po dalších zážitcích, zašli jsme na bojovou stojánku. Stihli jsme zamávat našim pilotům, kteří právě odlétali do Prahy, a z bezpečné vzdálenosti jsme sledovali pojezdění vrtulníků Mi-24 na start. Z blízka jsme si prohlédli i dva zaplachtované „tygry“. Po krátké zastávce v místní armě jsme zanechali základnu Přerov za zády a vrátili jsme se do Brna vstříc zkouškovému období.

Ing. Jindřich Holub, K-255

Týká se našeho regionu

Odpůrci plánované výstavby páteřního armádního radaru NATO u Slavkova neuspěli se žádostí o pomoc, s níž se obrátili na prezidenta Václava Klause. Prezident nechal námítky proti radaru přezkoumat svojí Vojenskou kancelář. Ta dospěla k závěru, že vybraná oblast je pro stavbu radaru nejvhodnější a MO při plánování projektu nepochybil. „Výstavba radaru v této lokalitě není v žádném případě projevem neúcty k historii, k obětem této významné bitvy a ani projevem úřednické zvlůle,“ uvádí v dopise pro sdružení Austerlitz náčelník Vojenské kanceláře prezidenta republiky generálmajor Vlastimil Pícek. Radar je podle něj stavbou zásadního významu k zajištění bezpečnosti ČR a má přispět k tomu, aby podobná bojiště v budoucnu již nikdy v evropském prostoru nevznikala. Text dopisu je k dispozici na www.austerlitz2005.com.

– red –

POSLEDNÍ POCTA PLUKOVNÍKU BUCHOLCEROVI

Nastoupená čestná stráž, vystavený děkanský řetěz, pedel s mečem fakulty a čestné salvy byly v pondělí 13. června kulísou posledního rozloučení s plukovníkem Josefem Bucholcerem, děkanem Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany. Vedle rodiny a přátel se do obřadní síně brněnského krematoria přišlo rozloučit se svým kolegou i několik desítek příslušníků a zaměstnanců naší univerzity.

Na důstojném smutečním aktu s vojenskými poctami promluvil rektor – velitel Univerzity obrany brigádní generál doc. Ing. František Vojtkovský, CSc., který jménem svým a všech příslušníků univerzity vyjádřil hlubokou a upřímnou soustrast rodině zesnulého plukovníka doc. Ing. Josefa Bucholcera, CSc. „S neskrývaným dojetím se dnes scházíme v této smuteční síni, abychom se rozloučili s pracovitým, obětavým a čestným spolupracovníkem a doprovodili jej na jeho poslední pozemské cestě. V osobnosti Josefa Bucholcera odešel člověk,

kteřý miloval svoji rodinu a blízké, odešel manažer a pedagog, který byl znamenitým odborníkem a řídicím pracovníkem, odešel voják, pro něhož služba vlasti a věrnost vojenské profesi nebyla prázdnou frází,“ uvedl mimo jiné generál Vojtkovský.

Josef Bucholcer se narodil 28. října 1957 v Rokycanech, v malebném kraji Podbrdská a Křivoklátska, jehož dějiny jsou výrazně spjaty s osudy naší země i vojenství. Jako malý chlapec nacházel zalíbení v přírodě i v technické činnosti. Po skončení střední průmyslové školy elektrotechnické v roce 1979 nastoupil

ke studiu na Vojenskou akademii v Brně a spojil tak svůj další osud s armádou. V průběhu pozdější interní vědecké výchovy se plukovník Bucholcer profiloval jako uznávaný odborník v oblasti optického rozpoznávání obrazů. S jeho jménem je spjata i původní teorie nelineárních systémů s komplexním vstupem. V rámci své vědecké činnosti úzce spolupracoval s celou řadou renomovaných výzkumných institucí doma i v zahraničí. Plukovník Bucholcer si zakládal na dosahování vysoké úrovně v oblasti vědecko-výzkumné práce. Vždy přitom prosazoval úzkou spojitost mezi vědeckým bádáním a uplatněním výsledků vědecké činnosti v praxi.

Na brněnské Vojenské akademii prošel plukovník Josef Bucholcer celou řadou vědecko-pedagogických a řídicích funkcí, od odborného asistenta a vedoucího předmětové skupiny, přes vedoucího katedry zbraňových systémů, až po proděkana fakulty pro vědeckou činnost. Dnem 1. prosince 2003 byl jmenován děkanem nově vzniklé Fakulty vojenských technologií. Na významnou a zodpovědnou funkci děkana fakulty nastoupil v době, kdy vrcholily složité transformační procesy, jež před necelým rokem vyústily ve vznik jediné vojenské vysoké školy v naší zemi. Na úspěchu těchto procesů se plukovník Bucholcer výraznou měrou sám podílel. Funkci děkana zastával do 6. června letošního roku, kdy v nerovném boji podlehl těžké nemoci.

V rovině osobnostních kvalit byl plukovník Bucholcer znám svému okolí jako cílevědomý a výjimečně pracovitý člověk, který hledal řešení i takzvané „neřešitelných“ problémů. Ti, kteří jej znali delší dobu, dobře ví, že se pouštěl i do zdánlivě „prohraných bitev“. Při řešení problémů uplatňoval nekompromisně logické a racionální přístupy. Vysoké pracovní nasazení vyžadoval od sebe i od svých spolupracovníků. Svůj volný čas pak věnoval opět práci, která mu byla v posledních letech jediným opravdovým koníčkem.

Za vynikající plnění služebních povinností byl plukovník Josef Bucholcer vyznamenán udělením Záslužného kříže ministra obrany České republiky III. stupně in memoriam.

Cest jeho památce.

Redakce LUO

Studenti UO na pouti v Lurdech

Duchovní služba AČR ve spolupráci s Vojenskými lázeňskými a rekreačními zařízeními zorganizovala účast zástupců resortu obrany ČR na 47. ročníku mezinárodní vojenské pouti v Lurdech.

Na začátku 19. století byly Lurdy malé městečko se čtyřmi tisíci obyvateli. 14. února 1858 se čtrnáctileté Bernadette Soubirousové u Massabielleké jeskyně zjevila Panna Maria a tato zjevení se potom ještě sedmnáctkrát opakovala. V roce 1862 potvrdil pravost těchto zjevení tarbsko-lurdský biskup. Každoročně navštíví jeskyni s léčivým pramenem kolem čtyř milionů poutníků. Je to tak druhé nejnavštěvovanější mariánské poutní místo na světě, hned za mexickým Guadalupe s průměrnou roční návštěvností okolo šesti milionů lidí. Lurdy

jsou velmi pěkné lázeňské městečko, od kterého jsou Pyreneje vzdáleny vzdušnou čarou 35 km.

Vojenská pouť začala v Praze 27. května v kostele sv. Jana Nepomuckého na Hradčanech za účasti všech kaplanů včetně vedoucího kaplana AČR mjr. Tomáše Holuba. Té se zúčastnili především poutníci z vojenských středních škol: ze školy v Moravské Třebové, Vyškova a Brna. Nechyběla ovšem účast příslušníků Univerzity obrany a vojáků z povolání. Za zmínku stojí také účast vojenské kapely z Roudnice nad Labem.

Účastníci pouti bydleli ve stanovém táboře, který se nacházel za městem Lurdy, spolu s dalšími kolegy z 12 účastníků ze země a zástupci mezinárodních sil KFOR.

Oficiální zahájení pouti se uskutečnilo v pátek v 18 hodin na Esplanadě před bazilikou za účasti 24 zemí a za hudebního doprovodu několika vojenských kapel, včetně kapely z Roudnice nad Labem.

V průběhu pouti proběhlo mimo jiné i setkání s příslušníky britské, polské, slovenské a francouzské armády. Projednávala se otázka místa a úlohy duchovní služby v jednotlivých armádách a bylo konstatováno, že se podílí na dalším rozvoji osobnosti a není v rozporu s psychologickou přípravou, ale vhodně ji doplňuje. Polský kaplan pplk. A. Skla-

(Pokračování na str. 12)

Historikové z K-109 na vědecké konferenci Československo 1945 – na rozhraní epoch nesvobody

V souvislosti s oslavami 60. výročí konce druhé světové války a osvobození Československa zorganizoval pražský Ústav soudobých dějin ve spolupráci s Národním archívem ve dnech 24. a 25. května 2005 na Chodovci vědeckou konferenci k dějinám poválečného Československa. Název konference, která byla hojně zastoupena badateli z Česka i Slovenska a jednotlivě i z některých sousedních zemí, předurčil nejen chronologický rámec referátů, ale i otázky, bez nichž se neobejde žádná interpretace tří poválečných let: jak vypadala československá společnost v roce 1945, jaký stát na československém území byl po nacistické okupaci založen, jednalo se o obnovení první československé republiky nebo šlo o založení nového režimu, jak charakterizovat politický režim tzv. třetí republiky, fungující na bázi Národní fronty, byla to ještě

demokracie nebo šlo o pretotalitní režim, jak výsledný režim naplňoval představy o poválečném Československu u komunistického a nekomunistického odboje, jakou roli hrál prezident Beneš v posunu režimu doleva a v orientaci na Sovětský svaz, jak se projevilo vyhánění a vysídlení německého a části maďarského obyvatelstva, poválečné excesy nebo nucené migrace na formování politického režimu, na fungování práva, na právním vědomí společnosti i na míře společensky akceptovatelného násilí?

Tyto a podobné otázky vážně zaměstnávají celou řadu historiků, sociologů a politologů. Svědčí o tom okolnost, že se na konferenci přihlásilo přes padesát referentů, pro které bylo z časových i organizačních důvodů třeba vytvořit kromě úvodní společné sekce Československo v osvobozené

Evropě tři tématicky oddělené sekce: Politický systém nové republiky, Poválečné migrace a národnostní proměny a Společnost na rozhraní epoch.

Nelze zde v krátké zprávě vypsát všechna témata, kterým se jednotliví referenti věnovali. Za připomenutí však stojí, že také Univerzita obrany byla zastoupena pracovníky Katedry sociálních věd a práva: v první sekci se František Hanzlík ve svém referátu zaměřil na vztah mezi košickým vládním programem a poválečnou politizací armády, ve druhé sekci analyzoval Martin Markel postavení Rakušanů v poválečném Československu a ve třetí sekci popsal Václav Vondrašek činnost úřadu československého delegáta v Komisi Spojených národů pro válečné zločiny. Kdo se bude chtít seznámit s texty nejen jejich referátů, ten si bude muset pár měsíců počkat na sborník, který by se mohl stát základním orientačním východiskem nějaké „velké“ interpretace dějin tzv. třetí republiky.

– jinem –

Májové dny a studenti UO

Byly to dny, kdy v myslích válečných veteránů s daleko větší intenzitou oživaly osudové momenty, které prožili před šedesáti a více lety. Ale také dny, posilující vědomí těch lidí, jimž není ani dnes cizí zdánlivě běžné slovo vlaste-

nectví. Letošní májové dny prosycovaly oficiální i neoficiální vzpomínkové akce. Mnozí z těch, kteří byli před šedesáti lety u toho, prožívali nevšední přátelská setkání. Na několika z nich byli přítomni i studenti Univerzity obrany. Například

v Praze, Brně, Pohořelicích, Ořechově a Kroměříži.

V rámci oslav 60. výročí osvobození města Kroměříže se delegace studentů Univerzity obrany zúčastnila pietního aktu u hrobu velitele československých jednotek v SSSR za druhé světové války generála Ludvíka Svobody. Studenti položili kyticí k hrobu legendárního velitele společně s paní Májou Dočkalovou, která je předsedkyní brněnské organizace Společnosti Ludvíka Svobody.

Pietního aktu na kroměřížském hřbitově se zúčastnili starosta města Kroměříže Petr Dvořáček, generální konzul Ruské federace v Brně Viktor Sibilev, velitel Společných sil AČR generálmajor Josef Sedlák, představitelé Československé obce legionářské, Společnosti Ludvíka Svobody a dalších společenských organizací. Věnce a květiny k hrobu svého spolubojovníka položili také veteráni druhé světové války a občané města. Po pietním aktu proběhl v Domě kultury koncert v podání symfonického orchestru Konzervatoře P. J. Vejvanovského z Kroměříže.

Text a foto: Pavel Pazdera

Studenti v Lurdech

(Dokončení ze str. 11)

dinszki uvedl, že jen malá část vojáků vyhledává pomoc vojenských kaplanů v mimozátěžových situacích. Francouzský student vojenského lycea F. Sona uvedl, že pastorační služba je nepovinná, ale využívána. Delegace z Univerzity obrany informovala o podílu české vojenské vysoké školy ve výchově k mravním hodnotám, o zkušenosti z výuky křesťanské etiky na bývalé Vojenské akademii v Brně a také z přípravy vojenských kaplanů pro službu v armádě na VVŠ PV ve Vyškově v polovině 90. let.

V sobotu dopoledne se konala česká mše v kapli sv. Jana Maria Vianney a po mši následovalo zapálení svíce české

delegace. Aktu se zúčastnila také náměstkyně ministra obrany pro personalistiku Ing. Jaroslava Příbylová spolu s velitelem společných sil generálmajorem Ing. Josefem Sedlákem.

V podvečer byla zahájena křížová cesta. Večer se všichni poutníci z České republiky vydali za doprovodu vojenské hudby AČR na Lurdské náměstí, odkud pak pokračovali ve světelném průvodu (poutníci se svíčkami v rukách) na prostranství před bazilikou. Mnoho účastníků vojenské poutě se sešlo i v neděli dopoledne na mezinárodní mši svaté na Esplanadě před bazilikou.

**Autoři: prof. PhDr. Miroslav Krč, CSc.,
prap. Miroslav Čureja,
prap. Jitka Putnarová**

Vzpomínka na významného vědce

V tomto měsíci tomu bylo již 30 let, kdy ve věku 51 let náhle zemřel člen korespondent ČSAV, plk. prof. Ing. Ladislav Bezděk, DrSc., vedoucí Katedry nauky o materiálu a beztržiskového zpracování na bývalé Vojenské akademii, člen Vědeckého kolegia nauky o materiálu ČSAV, nositel řady vyznamenání a ocenění za zásluhy v technických vědách.

Narodil se 4. února 1924 v Petrovicích, malé vesnici na Blanensku. V období války dokončil studium na

průmyslové škole strojnické v Brně a nastoupil do zaměstnání u firmy ČKD Blansko. Po skončení války a otevření našich vysokých škol začal studovat na strojní fakultě Vysoké školy technické v Brně, kde v roce 1949 studium úspěšně zakončil.

Po absolvování vojenské prezenční služby nastoupil v roce 1951 na právě založenou Vojenskou technickou akademii (VTA) v Brně jako odborný asistent na Katedru nauky o materiálu a beztržiskového zpracování. Po řadu let trvajícím úzkým pracovním i osobním kontaktem se světoznámým a uznávaným vědcem akademikem Františkem Příškem, který v té době katedru vedl, výrazně ovlivnil další vývoj Ladislava Bezděka. Pod vlivem svého vzácného učitele, kladl vždy důraz na teoretickou fundovanost

vědecké i pedagogické práce s akcentem bezprostředního spojení a využití získaných poznatků v průmyslové praxi. V tomto duchu na katedře pracoval, podílel se na jejím rozvoji a od roku 1972 ji sám vedl.

Ladislav Bezděk zahájil vědeckou kariéru impozantním způsobem. Již v roce 1956 se stal laureátem státní ceny za práce v oblasti teplotní mikroskopie a za vývoj příslušných experimentálních zařízení. Ve své kandidátské (1959) i doktorské (1966) disertační práci se zabýval problematikou mechanizmu a kinetiky růstu austenitického zrna konstrukčních ocelí a řada jím publikovaných studií má trvalé místo ve vývoji nauky o kovech. V roce 1967 byl jmenován profesorem pro obor Nauka o materiálu. Svou vědeckou činnost postupně orientoval převážně na řešení materiálových a technologických problémů zejména speciální výroby, ale také dopravy a energetiky.

Jeho práce se však neomezila jen na budování vojenského technického školství, ale svou koncepční činností ovlivnil také budování vojenské vědecko-výzkumné základny. Založil a vedl Výzkumný ústav materiálu a technologie při Vojenské akademii, který v poměrně krátkém čase dosáhl významného postavení nejen v rámci armády, ale i celé naší republiky.

V roce 1971 se stal členem Vědeckého kolegia nauky o materiálu ČSAV a o rok později byl jmenován členem korespondentem ČSAV. Také na tomto poli jeho mnohotvárné činnosti se uplatnila jeho velká píle, houževnatost, organizační schopnosti, rozsáhlé znalosti a zejména jeho vynikající schopnost realizovat vytyčené úkoly.

Ladislav Bezděk opustil naše řady 21. 6. 1975, náhle, na vrcholu tvůrčích sil, v plné tvůrčí aktivitě. Svým podílem na budování technického školství a vědecko-výzkumné základny naší armády a svou vědeckou prací v oboru nauky o materiálu vytvořil dílo trvalé hodnoty. Budiž čest jeho památce!

Pavel Pazdera

Doc. Ing. Jan Lukeš, CSc.

Dětský den plný ukázek a soutěží

Byla to scéna jako vystřižená z akčního filmu. Ozbrojení teroristé zadržují rukojmí v uneseném autobuse. Příslušníci skupiny Commandos se nejprve skrytě přibližují k autobusu a pak zahalení dýmem zasahují, probíhá přestřelka mezi únosci a armádními specialisty. Na pomoc přijíždějí v Landroveru další maskovaní vojáci. Nakonec příslušníci skupiny Commandos osvobozují rukojmí. Tuto a další ukázky mohli v sobotu 28. května sledovat návštěvníci dětského dne na Univerzitě obrany.

Pořadatelé akce UNIVERZITA OBRANY DĚTEM připravili pro brněnské děti vskutku pestré dopoledne. Akční ukázky střídaly hry a soutěže, pěvecká vystoupení a divadelní představení. Děti se samy mohly zapojit do programu na pódiu a dokázat, že se nebojí předvést svoje schopnosti před kamarády. Univerzitní soubor Dráček svým divadelním vystoupením a soutěží Dráček hledá SuperStar předvedl, že to opravdu s dětmi umí. Prostě všichni se dobře bavili.

Na dětský den ve vojenském prostředí samozřejmě patří armádní technika. Děti si tudíž mohly prolézt opravdový tank nebo bojové vozidlo pěchoty, osahat ruční zbraň, zaměřit dělo či minomet, zavolat si starým polním telefonem a naopak vyzkoušet si moderní radiostanici, zastržít si z vojenské vzduchovky. Studenti z Fakulty ekonomiky a managementu a Fakulty vojenských technologií kromě zmíněných ukázek z výcviku příslušníků skupiny Commandos předváděli umění boje zblízka MUSADO. Dobře se zhostili také role pořadatelů.

Strážníci Městské policie Brno, která je tradičním spolupředátelem dětského dne na UO, představili výcvik služebních psů a provozovali dětské dopravní hřiště. Hojně využívanou atrakcí byla nafukovací skluzavka

a gumoběh. Úspěch u dětí sklídilo vystoupení Brněnského městského střeleckého sboru a taneční vystoupení členů souboru Mladý akademik, který působí při Klubu UO. Za absolvování šesti stanovišť se soutěžemi zručnosti děti obdržely diplom a sladké odměny. I přes úmorné vedro, které spíše vybízelo k návštěvě koupaliště, na dětský den Univerzity obrany zavítalo skoro pět stovek návštěvníků.

A je tu konec... Někdo končí se školou úplně a nastupuje s důstojnickou hodností na útvar, pro někoho končí škola jen na pár měsíců a opět se sem, na univerzitu vrátí. Za studentskou redakcí bych Vám všem, ať už studentům nebo stálému stavu, chtěl popřát příjemně prožité léto, hodně úspěchů při nástupu do zaměstnání nebo při vstupu do nového ročníku anebo při návratu do své kanceláře. Ať se setkáváte jen s pozitivním přístupem ze všech stran a ať je Vám zaměstnání, i to studentské, zábavou :-)

Tomáš Maruščák

Gripeny byly velkým lákadlem

Doslova davy lidí se v sobotu ráno 21. května hrnuly k bráně Základny taktického letectva Čáslav. Podle slov zaměstnanců tak velký zájem o den otevřených dveří prozatím v Čáslavi nebyl. Široká veřejnost se nemohla dočkat, až si bude moct prohlédnout moderní letouny čtvrté generace JAS-39 C pronajaté od anglicko-švédské společnosti Gripen International.

Ale nejen Gripeny byly hlavní atrakcí z řad letounů na obloze, diváci shlédli průlety v nejrůznějších formacích letounů MiG-21 a L-159. Tyto tři typy letadel vládly na obloze nad čáslavským letištěm dopoledne, odpoledne se program opakoval. Letce poskládané z jmenovaných typů letounů velel plk. gšt. Ing. Jiří Verner, který je zároveň velitelem základny v Čáslavi. Jeho zástupce pplk. gšt. Ing. Petr Mikulěnka velel létající trojici Gripenů. Odpoledním bonusem programu byl průlet všech letounů nacházejících se ve vzduchu (3x JAS-39, 4x MiG-21 a 2x L-159) ve formaci ve tvaru harpuny – Gripeny.

Gripeny byly možná hlavním a nej očekávanějším bodem programu, ale k vidění byla spousta další techniky. Modely letounů z druhé světové války simulovaly boje o vzdušný prostor, tovární pilot Aero Vodochody předvedl, čeho všeho je stroj L-159B ve vzduchu schopen, což piloti Gripenů prozatím předvést nemohli, poněvadž až příští rok budou vycvičeni dva demopiloti, kteří budou moci létat až na mezní parametry. Vrtulník W-3 Sokol ukázal, jak je možné postupovat při záchranné činnosti a co všechno je možné si s tímto vrtulníkem menších rozměrů dovolit. Z dopravního vrtulníku Mi-17 zase vyskočilo 15 výsadkářů z Přerova, kteří použili jak klasická křídla, tak i vrch-

líky. Tři z parašutistů dále předvedli, jak vypadá tzv. „hrozen“. Bitevnímu vrtulníku Mi-24 patřila obloha také značnou dobu, zajímavým byl průlet tohoto vrtulníku ve 30 metrech nad terénem.

V rámci statických ukázek byla k vidění všechna technika, která je zmíněna již v dynamických ukázkách, dále zde byly vystavené i další stroje, jako např. historický MiG-15, F-4 Phantom, Tu-154 M, F-16 Fighting Falcon a Zlin-142, který slouží k prvotnímu výcviku pilotů. Prohlédnout si mohli diváci i techniku letištního zabezpečení a letištní provozní služby a techniku Hasičského záchranného sboru.

Den byl velice vydařený, diváci byli možná akorát trochu zklamáni, když po vyhlášení konce se začala sklízet veškerá technika, Tu-154 se začal připravovat na odlet a zaměstnanci dávali najevo, že letiště se musí opravdu co nejdříve zase převést do běžného provozu.

Mary, Foto: pprap. Tomáš Čadina

Pozvánka do Králík

Každý rok se předposlední víkend v srpnu pořádá u Králík Den sil podpory a výcviku – Cihelna. Pořadatelé chtějí letos touto akcí připomenout 60. výročí konce 2. světové války. Na realizaci akce se ve svém volném čase podílí také student 5. ročníku UO a člen VHK Erika Brno nrap. Jan Pařík.

Mohl bys nám prozradit, jaké hlavní statické a dynamické ukázky budou k vidění?

Akce je především prezentačním dnem sil podpory a výcviku, v programu jsou dále mimo historických ukázek seskoky výsadkářů, průlet letounů L-159 a JAS-39 Gripen, prezentace aktivních záloh, psodů, zásah proti teroristické skupině či činnost integrovaného

záchranného systému. Na statických ukázkách si mohou diváci zblízka prohlédnout nejrůznější techniku (pozemní i leteckou) ve výzbroji AČR. Bohužel, dobovou techniku si diváci nebudou moci zblízka prohlédnout, protože ihned po skončení prvního představení se bude muset připravit na odpolední reprízu.

Hlavní atrakcí bude nejspíš historická bitva a její přípravy prý trvají celý rok. Mohl bys nám prozradit v čem spočívají?

Přípravy na další ročník začínají okamžitě po skončení akce. Věcí na přípravu je mnoho, od nalezení data, které vyhovuje všem zúčastněným subjektům (tradiční

termín je předposlední víkend v srpnu), přes vyhodnocení ohlasů z minulé akce, ujasnění rámcového scénáře ukázky až po rekognoskace terénu. Problémy jsou různé, od shánění sponzorů po zřízení dočasné střelnice.

Jak probíhají přípravy posledního týdne před zahájením, kterých se i ty účastníš?

I když se řada věcí může připravit dlouho dopředu, velký díl prací se musí vykonat na místě. Jde především o přípravu bojiště – posekání, ohrazení, kopání zákopů apod. Moje funkce na akci je náčelník materiálně technického zabezpečení – zjednodušeně řečeno se starám, aby doboví vojáci měli kde spát, co jíst a čím střílet. Mimoto mám na starosti spojovací materiál, PHM a finance.

Jaká byla tato akce minulý rok?

Minulý rok byla hlavním bodem programu ukázka Mobilizace 1938 (Pokračování na str. 15)

**Nашe nová E-mailová schránka:
Studentska.stranka.ListyUnob@seznam.cz
Napište nám!**

Tato stránka je vytvářena studenty Univerzity obrany. Jde o vyjádření jejich vlastních názorů a postojů, které se ne vždy musejí shodovat s názory redakce. Příspěvky publikované pod značkou mají svého konkrétního autora, který je vedení redakce znám.

Dráček opět rozdával dětem radost

V pátek 3. června bylo ve znojemském divadle hotové peklo. Kašpárek totiž musel naučit čerty zpívat, jinak by mu nepomohli v boji proti zlému čaroději. Jestli se vám to zdá příliš pohádkové, tak jste na správné stopě. Divadlo Dráček, které již více než dvacet let přináší dětem radost, hrálo ve znojemském divadle svoji pohádku *Jak Kašpárek naučil čerty zpívat*.

V autorské pohádce Ziny Hoškové a Svatopluka Kouřila, doplněné veselou

hudbou Viléma Lipolda, bojuje Kašpárek v podání Květy Cebákové proti zlému čaroději, kterého ztvárnil Rosťa Haluza. Kašpárkovi však pomáhá samotné peklo – které tu však není symbolem zla, ale pomáhá dobré věci: vyhnat ze zámku zlého čaroděje, který si chce vzít princeznu proti její vůli za ženu.

Dráček přilétl do Znojma ne se zlými úmysly, naopak. Přiletěl, aby rozdál radost a na dětských tvářích vyvolal smích a úsměv. To se mu dozajista podařilo a

dlouhý potlesk malých diváků na konci obou představení byl toho jasným důkazem. Také následně setkání dětí s oblíbenými postavami z právě shlédnuté pohádky bylo jasným důkazem toho, že Dráček umí.

Divadlo Dráček působící při Univerzitě obrany, představilo svůj program v rámci prestižní přehlídky divadel hrajících pro děti *Znojemský strom pohádek*. Ačkoliv je divadlo zaměřeno svým programem především na nejmenší diváky, nevyhýbá se ani jiným aktivitám, jako je například pořádání dětských dnů, kulturních programů či reprezentaci Univerzity obrany ve spolupráci s dalšími partnerskými organizacemi, jako je kupříkladu Městská policie Brno.

– vili –

MĚSÍČNÍK

Univerzity obrany

E-mail:

listy@unob.cz
www.unob.cz

Vedoucí redaktorka: Ing. Ivana Zbubnová

Sídlo redakce:

Kounicova 65, 612 00 Brno

Redakční telefon:

redakce: 973 443 045

Fax: 973 442 160

Předseda redakční rady:

plk. RNDr. Antonín Müller, CSc.

Místopředseda redakční rady:

plk. Miloš Dyčka

Měsíčník vydává Univerzita obrany

MK ČR E 15403

Tiskne tiskárna Vydavatelská skupina UO

Redaktor: Ing. Vilém Lipold

Fotograf: Svatopluk Kouřil

Typografové: Marek Sobola

Ilona Rolcová

Nevyžádané rukopisy, kresby

a fotografie se nevracejí

Uzávěrka je 10. dne v měsíci

Pozvánka do Králík

(Dokončení ze str. 14)

– zobrazení fiktivního vývoje událostí po odmítnutí Mnichovského diktátu. Protože místo akce bylo záměrně vybráno v blízkosti objektů prvorepublikového čs. opevnění, boj je veden o tyto objekty a v závěru jsou útočníci vytlačeni zpět za státní hranici. Toto téma však bylo použito několik let po sobě, v roce 2003 jsme proto zvolili jiný námět – Ostravskou operaci s tím, že v sudé roky bude tématem ukázkový rok 1938 a v liché roky 1945.

Mohl bys nám upřesnit, co to byla Ostravská operace?

Ostravská operace byla provedena vojsky 4. ukrajinského frontu (v jehož sestavě působila i 1. čs. samostatná tanková brigáda, do bojů zasáhla i 1. čs. smíšená letecká divize) v dubnu až květnu 1945 za účelem osvobození „ocelového srdce republiky“ – Ostravy. Operace začala na území Polska a po dosažení hranic se dočasně zastavila na linii předválečného čs. opevnění, jehož objekty využil Wehrmacht pro zesílení své obrany. Masivním nasazením sil na slibných úsecích byla obrana prolomena a operace ukončena po osvobození Ostravy 1. 5. 1945.

V čem by se měla letošní ukáзка lišit? Kolik lidí by zhruba mělo vystupovat?

Letošní ukáзка bude zobrazovat boje o linii opevnění a její prolomení v roce 1945. Na straně obránců se objeví uniformy Wehrmachtu a Maďarské královské armády, útočít bude Rudá armáda, Čechoslováci a symbolicky i Poláci. Předpokládáme účast asi 250 dobově uniformovaných. I když laická veřejnost posuzuje podobné akce podle počtu zúčastněných, klademe spíše důraz

na kvalitu než na množství. Protože v roce 1945 byly již armády na vysokém technickém stupni, objeví se v ukázkce řada těžké pásové i lehké kolové techniky a dokonce i letadla: Jak-11 a Fi-156 Storch. Já sám budu v ukázkce velet tanku, slavnému T-34 na straně těch „hodných“ :-)

Kolik kusů těžké techniky bude při ukázkce použito?

V počtech jsou síly vyrovnané – na obou stranách budou nasazeny cca čtyři kusy těžké techniky. Na spojenecké straně by to měly být dva tanky T-34/85 a raritní T-34/76. Na německé straně budou bojovat Panzer IV, stíhač tanků Hetzer a polopásové transportéry – známé „hakly“.

Kdo vám doporučuje veškerou techniku a zbraně, jsou to muzea?

Muzea nám mohou zapůjčit jen některé kusy těžké techniky – jen málo které muzeum má totiž techniku v provozuschopném stavu. Většina techniky a skoro všechny zbraně v ukázkce tak patří soukromým majitelům – sběratelům. U zbraní tvoří výjimku zbraně zapůjčené účastníkům ze zahraničí – Polákům, Maďarům, Rusům a Angličanům. Ti si s sebou zbraně, a to někdy ani znehodnocené, přivezt nemohou. Pro ně musíme výzbroj zajistit zápujčkou od specializovaných firem. To, spolu s náklady na převoz těžké techniky, tvoří nemalou část rozpočtu akce.

Honzo děkuji za rozhovor a dovolím si čtenáře tímto pozvat na akci *Den sil podpory a výcviku – Cihelna 2005, konanou 20. 8. 2005, která bude určitě velkolepá a byla by škoda nechat si ji ujít. Pokud byste se chtěli dozvědět ještě něco víc, navštivte stránku www.armyfort.com/cihelna.*

Mary

CESTA JIŽNÍ A STŘEDNÍ ASIÍ – 14. díl

Cesta od hory Kailás do Lhasy

Ráno budím Emila v půl deváté. Venku se rozednívá. Vyrážíme ve dvojici hledat nějaký transport odtud. Zkoušíme všechno – oslovit majitele džípů a nákladáků či řidiče džípů z cestovky ze Lhasy. Vše marné.

Dole za hotelem se skupina Tibeťanů chystá s haldou věcí na korbu. Domluva s řidičem je hrozná, snad prý jede až do Lhasy, ale nevezme nás. Je ochoten vzít nás jen do města Horn, padesát kilometrů daleko. S bágly se přesouváme k odjezdovému místu. Tibetští věřící, co právě dokončili svou pout, připevňují do ranců svázané věci na kraj nákladáku. Jiná zavazadla, deky a pytle, putují na korbu. Čtveřice mužů sundává postavenou jurtu a těžké plátno balí do rance. Kolem pracuje na pakování desítky dalších Tibeťanů.

Někoho napadá spásná myšlenka, zkusit ukecat do Hornu džíp z cestovky. Řidič chce vidět permity. Umluveno za 100 jüanů na osobu. Vyjíždíme a snažíme se navázat s řidičem kontakt, potřebujeme hodit k jurtám pro věci. Řidič po pochopení situace další cestu odmítá, my však odmítáme opustit vozidlo. Domluveno. U jurty vyzvedáváme věci. Za chvíli jsme na hlavní magistralé. Je to široká hliněná cesta. Moc velký provoz tu není. Před námi se objevuje několik kamenných budov. Vesnice Barga. „Passport. Army,“ upozorňuje řidič, že se blížíme k policejní kontrole. Zastavujeme před závorou. Řidič bere doklady od vozidla, Emil vybírá naše pasy a permity a společně jdou k závoře. U závoře Emila zpovídá nějaký mladík. Je to Nepálec, který tu stopuje směr Purang. Je tu od věřejška, dosud jsme druhé auto, co tudy projelo.

O půl dvanácté zastavujeme v Hornu, v díře ještě větší než je Tarchen. Řidič džípů nám radí, abychom při stopování neříkali, že chceme do Lhasy, ale udali jako cíl menší města po cestě, například Džungpa nebo Saga.

Vystupujeme u malé hospůdky, kam periodicky z kasáren chodí pro limonádu uniformovaní mladíci i vyšší šarže. Emila odchytává chlápek, co tu vlastní hotel, prý je schopen zajistit auto svého kamaráda. Prý přijede o půl čtvrté.

Čekáme. Provoz na silnici se rovná nule. Po dlouhé hodiny zatím neprojelo auto, jen dva cyklisté – Rus a Čech. Krátce po třetí hodině přijíždějí na motorce dva muži. Je to dohazovač z hospody a ten jeho kamarád, co má prý „velké auto“. Borec v kožené bundě,

s mobilem u pasu, třímá na klíně igelitový pytlík plný 100 jüanových a 50 jüanových bankovek. Smlouváme cenu i destinaci. Doveze nás prý do Xigazé, za 5000 jüanů. Budeme tam za tři dny, odtam můžeme prý do Lhasy jet autobusem. Smlouváme cenu a snažíme se ji dostat co nejnižší. 4600 jüanů, dohodnuto. Odjezd v pět večer, tedy za hodinu a půl. V půl sedmé přijíždí od silnice na Lhasu oranžová cisterna. Je to auto, které má zadní palandu. Když na to přijde, vměstnáme se tam. Kamion zastavuje. Je to ON.

Pojedeme ve složení dva Tibeťané a my čtyři. Mladý Tibeťan sedá za volant. Tři z nás musíme dozadu na palandu 0,8 x 2 m.

Slunce zapadá. V noci zastavujeme u policejní kontroly. Jakmile vidí naše pasy, ženou nás do budovy. Důvodem je český cyklista s teplotami, který neumí čínsky. Nechávám mu antibiotika a Emil domlouvá další pěči.

V jednu hodinu v noci zastavujeme u jurty. Místní motorek. Dáváme si instantní polévku. Čaj odmítáme. O půl druhé nás baba odvádí do vedlejší jurty. To je hotel. Kamna uprostřed jsou chladná, nad nimi visí kus masa. Vedle je hmoždír plný nějakého kysaného mléčného sajrajtu. Možná je to jačí máslo na čaj. Bereme si erární deky a uleháme na palandy. Nemůžu se zahrát. Nespím.

V osm konečně auto startuje a vyrážíme. Projíždíme přes neobdělanou step, mjíme zbytky budov sestavených z kamenů. Krajina vypadá jak po útoku armády. Rostlinstva místy ubývá, objevují se velké písčité duny.

Krátce po desáté zastavujeme ve městečku Phajang. Protahujeme zničená těla na prázdné ulici. Přijeli jsme s naftou! Barel je umístěn za cisternou pod kohoutem. Nafta stříká všude možné, ale daří se. Nedaleko stojí buddhistický chrám. Je obehnan sérií točivých bubnů. Některé jsou ve zlaté barvě, jiné již jeví známky zubu času. Na všech jsou vytepaný tibetským písmem náboženské texty. Vesničané, hlavně staříci a stařenky, obcházejí chrám a každý buben roztláčí.

Následuje nutný oběd – instantní nudlová polévka. Na cestu se vydáváme v pravé poledne. Cesta se stává jednotvárnou. Už ani nesledujeme okolí, ale soustředíme se na údery stěny auta do zad. Po věřejší jízdě jsou samý modrák a i drobné údery teď o to více bolí. Kolem čtvrté mjíme v dálce město Džungpa. Pokračujeme po hrozně cestě, řidičové pijí jednu láhev piva za druhou a k tomu připalují cigarety.

Stmívá se a ochlazuje se. Za tmy, něco před půl devátou, přijíždíme k městu. Saga. Oba řidiči vytahují mobilní telefony a jeden přes druhého mobilují. Za volantem sedí mladej a řídí jednou rukou. Najednou vyjíždíme do řeky. S hrůzou v očích se chytáme všeho kolem. Projíždíme korytem řeky, pak auto vyjíždí na terén připomínající staveniště

a pokračuje dál podél hliněné zdi města. Po několika couvnutích a řidičských manévrech vyjíždíme na ulici. Pod námi je asfalt. Zapadáme do čínské restaurace. Začínáme s objednáváním opatrně. K čínským jídlům jsme tu zatím nezískali důvěru. Mladej za nás všechny platí útratu. Šest lidí se najedlo za 80 jüanů. V 21.45 hodin se opět rozjíždíme. Nejedeme dlouho. U výjezdu z města na nás čeká velká brána a stažená závoř. „Zase kontrola?“ znučně konstatujeme. Emil vyskakuje se všemi pasy jako obvykle a odbíhá do přízemní budovy u brány. Za chvíli se vrací. „Vylezte ven! Chtějí nás všechny!“ Do té zimy venku se nám nikomu nechce, ale musíme.

Následuje čekání a výslech a opět čekání a výslech. Otázky se opakují. „Odkud jste přijeli? Z Nepálu?“ „Kam jedete?“ „Odkud jste?“ „Česko? To je Amerika?“ „Za pár dní vám vyprší vízum! Do Lhasy nemůžete!“ „Odkud umíte čínsky?“

Sedím na lavičce v předmístnosti. Je mi hrozná zima. Kolem občas projde voják. Zase jeden z nich bere pasy a odchází. Čekáme. Martina co chvíli odbíhá, má průjem. Už jde za dobu, co tu čekáme, po osmé. Ve 23 hodin přichází voják a podává nám pasy. „OK, go!“ Jsme vypuštěni.

V kabině auta je trochu tepleji. Závoř se zvedá. Vyjíždíme do tmy. V 00.40 hodin zastavujeme u přízemní budky, hotýlek, 15 jüanů za postel.

Ráno vyjíždíme po sedmé. Mladý řidič za volantem marně bojuje s námrazou na předním skle. Teplem své dlaně vytváří malý průhled. Kolem desáté zastavujeme u zamrzlého potoka. Řidiči připravují táborák. Jeden ponořuje konvici mezi ledu a plní ji vodou, druhý sbírá na louce seschlá lejna jaků. K podpoře hoření bere mladý Tibeťan plechovku od limonády a ruku ponořuje do nádrže s naftou. Plechovku vytahuje plnou. Ruku má do půli předloktí od nafty. Lehce ji utírá do papírového ubrousku. Zažhává se oheň. Řidiči vytahují instantní polévku. Kupodivu mají i pro nás. Už řidičům nevěříme, že do tří budeme v Xigazé a rovnou i sdělujeme, že nemáme hotovost v jüanech. Ušnásíme se, že směnít dolary můžeme v Lhaze na mezizastávce.

Krátce před Lhaze, na 2240. kilometru, opouštíme pověstnou silnici G 219. Je půl čtvrté. Zastavujeme na konci městečka. Procházíme město, ale banka je tu jen jedna a ta dolary nemění. Nakonec měníme u veksláka – majitele benzínové pumpy. I tak platíme řidičům jen část. Do Xigazé je cesta dlouhá.

(Pokračování příště.)

MUDr. Jolana Müllerová